

til Landbrugsmuseet i Lyngby kun bevilges 2,000 Kr. Nu har jeg i og for sig intet imod, at Industrien faar 10,000 Kr. til Driften af sit Museum — jeg har set Museet, og jeg synes, at det er meget interressant — men jeg finder dog, at naar der skal ydes 10,000 Kr. til et Industrimuseum her i Landet, er det ikke saa forskrækkeligt, om der skulde bevilges et lignende Beløb til tre Landbrugsmuseer. Til Driften af de andre Museer her i København medgaar der et Beløb af 208,940 Kr. 50 Ø.; medens der til tilsvarende Samlinger i Provinserne kun bevilges et Beløb paa 29,300 Kr. København er jo i det hele taget paa mange Maader favoriseret, ogsaa i dette Forhold. Jeg synes derfor, at det ikke kan vække Betænkelighed at bevilge et Beløb paa 10—15,000 Kr. til den fremtidige Drift af disse tre Museer, og det vilde have glædet mig, om Landbrugsministeren ikke havde været saa betænkelig ved at gaa med til dette. Hvis man paa Fyn, som det blev antydet baade af det ærede Medlem for Otterup (Lohmann) og det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) kunde lægge Samlingen ude i Dalum og derved gøre det billigere, er det noget, som vi Jyder naturligvis ikke have det mindste imod, men naar man skal have et Museum i Jylland, og det skal ligge paa en Plads, der er nogenlunde central og let tilgængelig for de flest mulige, kan man ikke lægge det paa et bedre Sted end i Aarhus, og jeg synes, at dette Hensyn maa blive afgørende for, hvor Museet skal ligge.

Den højtærede Landbrugsminister sagde ogsaa, at der var ingen særlig Grund til at sætte et saadant Museum i Forbindelse med en Redskabs- og Maskinudstilling. Nej, jeg mener ogsaa, at de to Ting kunne meget vel adskilles, men jeg ønsker dog at gøre opmærksom paa, at en saadan Redskabs- og Maskinudstilling ikke vil fordyre Driften af Museet. Det er mig bekendt, at ude i Lyngby, hvor man nu har opført en Bygning til en Redskabs- og Maskinudstilling, indsætte Fabrikanterne Redskaberne og Maskinerne gratis. Og de gøre ikke alene dette, de betale ogsaa for den Plads, Maskiner og Redskaber optage i denne Bygning. Det er blevet mig meddelt, at en saadan Redskabs- og Maskinudstilling kan etableres omtrent uden Udgift, og for saa vidt det er Tilfældet, tror jeg dog, det kunde have nogen Betydning, om en saadan Udstilling var i Forbindelse med et Landbrugsmuseum. Det er da mit Haab, at det maa lykkes ved den senere Overvejelse og Forhandling i Finansudval-

get med den højtærede Landbrugsminister at komme til et Resultat til 3die Behandling, hvorved vi kunne faa begyndt paa Sagen ved at faa et Beløb bevilget til et Landbrugsmuseum i Aarhus. Jeg er overbevist om, som jeg ogsaa betoned i Gaar, at faa vi blot begyndt i Aar i Aarhus, ville Fynboerne, saa snart de ere parate til at tage imod deres Museum, faa det oprettet.

Jeg skal endelig til Slutning oplyse, at jeg i Dag har faaet Meddelelse af et Medlem af Aarhus Byraad om, at dette i et Møde for et Par Dage siden har gentaget det Tilsagn, det gav i et Møde i September 1902 om, at det er villigt til at afgive den fornødne Grund til et Landbrugsmuseum. (*En Stemme*: Gratis?) Gratis! Ja.

I Haab altsaa om, at det skal lykkes til 3die Behandling at bringe Sagen i Orden, skal jeg tillade mig paa Forslagsstillernes og egne Vegne at tage Ændringsforslag under Nr. 3 uden for Betænkningen tilbage.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 3 uden for Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (*Stengerik, R. Nielsen* [Ringkøbing Amts 5te Valgkreds] og *Lohmann*: Ja!)

K. M. Klausen: De to Forslag, Mindretallet har stillet, have jo ikke fundet Naade for den højtærede Ministers Øjne. Den ærede Minister vilde fremdeles oprettholde den Overenskomst, der bestaar mellem Landbrugsministeriet og Krigsministeriet, en Overenskomst, som den højtærede Landbrugsminister har arvet efter sin Forgænger. Efter den Overenskomst skal Krigsministeren fremdeles have Ret til at hugge ude i Dyrehaven. Det er naturligvis af Hensyn til hans Fæstning og af Hensyn til Kanonmundingerne, at han ønsker at hugge Skudlinier ind i Skoven, og det skal særlig være Skudlinier, der pege mod Mølleaaen. Derved kan man skyde ned mod denne Aa, og saa kan Krigsministeren forhindre Fjenden i at drage ind over Mølleaaen og komme til København. Det forekommer mig højst mærkeligt, at Krigsministeren skal have denne Ret. Det rette vilde være, at Landbrugsministeriet ophævede den Ret, der er indrømmet Krigsministeriet, og at hvert Ministerium paa dette Omraade passede sit. Krigsministeren har naturligvis Forstand paa sit, men jeg tror neppe, han har synderlig Forstand paa, hvorledes der skal hugges i